

Ontwikkelen met kwaliteit

Het is alweer tien jaar geleden dat de Nota Ruimte tot stand kwam. Voorafgaand aan de Nota Ruimte stelde de toenmalige minister van VROM, Jan Pronk, een Vijfde Nota over de Ruimtelijke Ordening op. Die nota is nooit definitief geworden. In de Vijfde Nota zijn de 'rode en groene contouren' vastgesteld. De bedoeling was om rond dorpen en steden rode contouren te trekken. Buiten de rode contouren mocht niet worden gebouwd. En binnen de groene contouren werd dat al helemaal niet toegestaan. Dit was een voorzetting van de jarenlang centraal gestuurde ruimtelijke-ordeningspolitiek, met beschermde groene gebieden als gevolg.

Minister Sybilla Dekker van de VVD mocht de Nota Ruimte als verantwoordelijk minister presenteren. Die Sybilla, wie was dat ook alweer? Ik zal even het geheugen oprispen: Sybilla Dekker is een charmante lange vrouw met meer nevenfuncties dan grijze haren op haar hoofd en zat als

De kabinetten Balkenende II en III hebben dus definitief gebroken met de centraal geregelde ruimtelijke-ordeningspolitiek

minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer in het tweede kabinet Balkenende. In september 2006 is zij, net voor de recessie, samen met Donner opgestapt vanwege de gevolgen van de Schipholbrand. De kabinetten Balkenende II en III hebben dus definitief gebroken met de centraal geregelde ruimtelijke-ordeningspolitiek en hebben met de Nota Ruimte het beleid vergaand gedecentraliseerd. Is Nederland hier beter van geworden? Nou, oordeelt u zelf.

Want mensen hebben groen nodig; dan voelen ze zich lekker, ook al is het een Madurodamlandschap

Neem nou de Bloemendalerpolder, het laatste stukje veenweidelandschap tussen Amsterdam, Weesp en Muiden. Jarenlang was het Rijksbeleid er dus op gericht om dit prachtige gebied te benutten als natuur- en recreatiegebied en te vrijwaren van bebouwing. Totdat Dekker gehoor gaf aan de grondhonger van de provincie Noord-Holland en de stad Amsterdam. Binnen een mum van tijd was de grondprijs verdrievoudigd en de grond in eigendom van ontwikkelaars. Op de website van de gemeente Weesp valt te lezen: *'In de Bloemendalerpolder, aan de noordzijde van het spoor, worden de komende jaren vele woningen gebouwd. De bouw van de woningen sluit aan op de al gerealiseerde en deels in aanbouw zijnde wijk Leeuwenveld. Het woningbouwplan wordt gecombineerd met de ontwikkeling van een nieuw natuur- en recreatiegebied.'*

Als je dit leest, zou je denken: wat een aso's, maar bij het lezen van de laatste zin verschijnt er toch een glimlach op mijn gezicht. Hoezo, de ontwikkeling van een nieuw natuur- en recreatiegebied? Gauw download ik het landschapsontwikkelingsplan van Strootman Landschapsarchitecten bv, een concept van 8 mei 2014. In het prachtige, rijk geïllustreerde Landschapsplan is toch 177,5 ha robuust groen geprojecteerd. Dat is zeker niet mis.

Is dit beter dan niet ontwikkelen? Ik weet het niet; mensen moeten natuurlijk ook wonen, en als er een woonwijk ontwikkeld wordt, doe dit dan met hoog kwalitatief landschappelijk groen. Want mensen hebben groen nodig; dan voelen ze zich lekker, ook al is het een Madurodamlandschap.

Moeten we het groene hart ook maar volbouwen? Blijf hier maar met je handjes vanaf; Nederland is al zo vol. Ga eerst maar eens met de krimpegebieden aan de slag. Overigens zijn er ook nog wat oude bedrijventerreintjes die liggen te wachten op nieuwe bestemmingen. We kunnen natuurlijk ook deze shit doorschuiven naar de generatie na ons. Want welke politicus voert er tegenwoordig nog een langetermijnbeleid? Ze kijken wel uit. Je kunt gebieden beschermen tot je een ons weegt, maar er komt altijd wel een 'klojo' of 'tut' die de teugels laat vieren... Zo is het toch, Jan Pronk?

Met vriendelijke groet,

Chris Winter

Stuur of twitter dit artikel door!
Scan of ga naar:

www.stad-en-groen.nl/artikel.asp?id=41-5112